

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵר הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א
וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֲדָשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרִשְׁתַּת תְּזַרִיעַ

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֶּזֶז שׁ עִם פְּרוּשׁ מַל וְנַחֲמָד לְמַעַן יִרְוֶץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחֻלַק ל- תַתַק"ס (960) קוֹנְטֵרְסִים
ל"ב כְּרָכִים שֶׁל ל' חֻלְקִים
כֶרֶךְ ט"ז - חֻלַק ל'

קוֹנְטֵרְס 480

מוֹפֵץ לֵאל מִטְרוֹת רוּחַ כֻלָּל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כֻל סֵפֶר הַזֵּהָר בְּדִקּוֹת סְפוּרוֹת
"קוֹדֶשׁא בְּרִין הוּא אֹרִייתָא וִישְׂרָאֵל חַד הוּא"

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הָעוֹלָמִי"
אֲדָר א' תְּשַׁע"א לַפ"ק - בַּעִיָּה"ק בֵּית שְׁמֹשׁ תּוֹכֵב"א

פה יתן השם לכם כח וכה יוסיף להמשיך לזכות את הרבים במפעלכם הנהדר, ולזרז ביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

בברכת התורה:

יחיאל פליסקין, ירושלים

– מכתב כז –

אני ... א.ד. מאשקלון רחוב... רוצה לקבל עלונים בשביל לחלק אותם בבתי מדרש באשקלון - טל/פקס: ... בן מתקים שעור קבוע בזהר הקדוש פעם בשבוע ביום ראשון על ידי הרב יהודה בן דוד באשקלון, אפשר לפרסם את השעור הזה בעלונים. כתבת המקום: חובבי ציון 451 אהל רחל.

א.ד. מאשקלון

– מכתב כח –

בסיעתא דשמיא. א' דראש חדש מר-חשוון ל' תשרי תש"ע.
לכבוד "מפעל הזהר העולמי" שעל ידי "חברת מזגי הרבים".
הנדון: תודה מקרב לב ובקשה קטנה.
שלום וברכה.

תהלות לאל עליון ששתל בדורנו צדיקים כמוכם אשר מזכים גם מלשון זכור) את הרבים ומקורבים הגאולה. יהי רצון שהשם יתברך יתן לכם עז ותעצומות להאיר לכל עם ישראל מאורה של תורה, וחפץ השם בינדכם יצלח!

שמי יוסף נחום מעפולה. ביום שלישי האחרון נתקלתי בחסדי השם בעלון שלכם. בו ביום נרשמתי למסלול ד'. לאחר יומים הגיע לביתי שליח

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג') דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

ובידו סט מפאר של ספרי הזהר ועלונים. ברוך השם התחלתי ללמד וחלקתי העלונים.

בקרטון היתה עטיפת נילון אחת לכריכת ספר - שאלתי ובקשתי: האם אפשר לקבל/לרכש עוד עטיפות כאלו לשאר ספרי הסט למען ישמרו בשלמותם לארך ימים?

מצרפים עוד 3 טפסי הרשמה של חברים שלי.

חדש מברך מלא בגשמי ברכה, ושנזכה לגאלת עולמים במהרה בימינו אמן.

תודה מקרב לב:

יוסף נחום, עפולה

- מכתב כט -

יום הששי א' אלול תשס"ט, לכבוד "חברת מזכי הרבים" שלום וברכה!

רצינו להודות לכם מקרב לב על הטובה שאתם עושים לעם ישראל ומזכים אותנו ללמד את הזהר הקדוש, ובטח הוצאתם על זה כסף רב. משכרתכם תהיה שלמה מעם השם, תזכו למצוות רבות, וזכות המצוה הגדולה הזאת תעמוד לכם וליוצאי חלציקם, אמן.

לפני כמה ימים קבלנו גם אנו את הסט המהדר של הזהר הקדוש, וכל כך שמחנו, כיון שיש לנו בבית זהר ישן בכתב רש"י, ורצוני להתחיל ללמד כל יום קצת, אבל היה קשה מאד כיון שזה קשה לקריאה. עד שברוך השם מצאנו את הדפים שלכם וזה היה לנו כעלים לתרופה. ומיד כשהתאפשר לנו מלאנו את הדפים ושלחנו לכם, ואכן מיד כשנודע לכם שהזמנו זהר, באותו לילה זכינו לקבל כבר את כל הסט לבית אחרי דקות ספורות ממש - שרות שאין בשום מקום, והפלא העצום שהכל בחנם אין כסף!!

אָלָא בְּגִין עוֹתֵרָא דְאַרְעָא אֲתָמַר. אוֹף הָכָא
בְּגִין עוֹתֵרָא וּמְמוֹנָא הוּא.

תְּרִין עוֹתֵרִין נָטְלוּ יִשְׂרָאֵל, חַד כַּד נָפְקוּ
מִגְלוֹתָא דְמִצְרַיִם. וְחַד כַּד עָאֵלוּ
לְאַרְעָא. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, כֹּל דָּא וְדָאי הוּא
לְאַתְקַדְשָׁא אַרְעָא, וְלֹא־עֲבָרָא רוּחַ מְסֻאָבָא
מֵאַרְעָא, וּמִגּוֹ יִשְׂרָאֵל. וְכַד בֵּיתָא הוּוּ נְתִיץ,
הוּוּ אֲשַׁתְּפַח בֵּהּ מְמוֹנָא, לְמַבְנֵי לֵיה, וְלִמְלֵיא
בֵּיתֵיה, בְּגִין דְּלֹא יִצְטַעַר עַל בֵּיתָא, וְיִשְׁרוּן
בְּדִינָא דְקִדּוּשָׁה.

וְאִישׁ אוּ אִשָּׁה כִּי יִהְיֶה כְּעוֹר בְּשָׂרָם בְּהָרוֹת
וְגו' (ויקרא יג) רַבִּי יוֹסִי אָמַר, כְּפִסְלֵתָא
דְּמוֹקְפֵי בְּבִהְרַת עֲזָה, חִיזוּ תְּנִינָא, וּבְחִיזוּ
אֲתֵדֵן, בְּאִינוּן גְּוֹוִינִן. אָמַר רַבִּי יִצְחָק שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת טַעְמֵי אֵית מָאן דְּגָרִיס בְּבִהְרַת עֲזָה.
וְכֻלְהוּ אוֹלִיפְנָא מֵאַבָּא, בַּר חִיזוּר (חיי"ד) חַד
סָאיב, סָהֲדָא חַד. תְּרִין, תְּרֵי סָהֲדֵי, וְדָכֵי. מִפְּאֵן
וְלִהְלָאָה, אֲפִילוּ מֵאָה פְתָרִי, וְתֵרִי כְּמֵאָה. וְדָא
אוֹלִיפְנָא לְבִתָּר דְּכְתִיב, (דברים ט) לֹא יָקוּם עַד
אֶחָד בְּאִישׁ וְגו', עַל פִּי שְׁנַיִם עֲדִים וְגו'.

רַבִּי חֲזַקְיָה הוּוּ יְתִיב קַמֵּיהּ דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן,
אָמַר, כְּתִיב נִגְעַ לְבָן אֲדַמְדָּם, כְּדִין הוּא
נִגְעַ, דְּהָא חֲוּוּרָא לֹא קָאִים בְּעֵינֵיהּ. פִּתַּח רַבִּי
שְׁמַעוֹן וְאָמַר, כְּתִיב (ישעיה א) אִם יִהְיֶה חֲטָאֵיכֶם
כְּשָׁנִים וְגו', זַכָּאִין אִינוּן יִשְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא
בְּרִיף הוּא בְּעֵי לְדַפְּאָה לֹוּן בְּכֻלָּא, בְּגִין דְּלֹא
יִשְׁתַּפְּחוּן בְּדִינָא קַמֵּיהּ. וּמֵאַרְיֵהוּן דְּדִינָא לֹא
יִשְׁלִטוּן בַּהוּן, דְּהָא כְּלָא אָזִיל בְּתַר זֵינֵיהּ.
סוּמְקָא לְסוּמְקָא, וְחֲוּוּרָא לְחֲוּוּרָא. יְמִינָא
לִימִינָא, וְשְׁמָאֵלָא לְשְׁמָאֵלָא.

בְּעֵשׂוֹ כְּתִיב, (בראשית כח) וַיֵּצֵא הָרֵאשׁוֹן אֲדָמוֹנִי,
וְעַל דָּא שְׂרִיא בִּיה זֵינֵיהּ. (דף נ"א ו"א) וְאִי

תִּמָּא אֲדָמוֹנִי כְתִיב בְּעֵשׂוֹ. וְכְתִיב בִּיה בְּדוּד,

כְּשִׁפִּים וְתוֹעֲבוֹת? אָלָא עֲבוּר
הַעֲשֹׂר שֶׁל הָאָרֶץ זֶה נֶאֱמַר. אָף
כָּאן עֲבוּר הַעֲשֹׂר וְהַמָּוֶן הוּא.
שְׁתֵּי עֲשִׂירֵי־וַת נָטְלוּ יִשְׂרָאֵל, אַחַת
כְּשִׁינְצָאוּ מִגְלוֹת מִצְרַיִם, וְאַחַת
כְּשִׁנְכְּסוּ לְאַרְץ. רַבִּי שְׁמַעוֹן
אָמַר, כֹּל זֶה וְדָאי הִיָּה לְקַדְשׁ אֶת
הָאָרֶץ, וְלִהְעֲבִיר רוּחַ הַטְּמֵאָה מִן
הָאָרֶץ וּמִתּוֹף יִשְׂרָאֵל. וְכִשְׁהִבִּית
הִיָּה מִתּוֹץ, הִיָּה נִמְצָא בּוֹ מָוֶן
לְבָנוֹת אוֹתוֹ וְלִמְלֵא אֶת בֵּיתוֹ, כְּדִי
שְׁלֹא יִצְטַעַר עַל הַבַּיִת וְיִשְׁוּהוּ
בְּדִינָא שֶׁל קִדְשָׁה.

וְאִישׁ אוּ אִשָּׁה כִּי יִהְיֶה כְּעוֹר וְגו'.
רַבִּי יוֹסִי אָמַר, כְּמוֹ מְקוּם גְּבוּהַ
שְׁמִקִּיף בְּבִהְרַת עֲזָה, מֵרָאָה
שְׁנֵינּוּ, וּבְמֵרָאָה נְדוּן, בְּאוֹתָם
הַגְּוִינִים. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, שְׁלֹשׁ
מֵאוֹת טַעְמֵים יֵשׁ מִי שְׁגוּרִס
בְּבִהְרַת עֲזָה, וְכֹלָם לְמַדְתֵּי מֵאַבִּי,
פְּרִט לְשַׁעֲרָה (לְבָנָה) אַחַת טְמֵאָה,
עַד אֶחָד. שְׁנַיִם, שְׁנַיִם עֲדִים,
וְטַהוּר. מִכָּאן וְהִלָּאָה, אֲפִילוּ מֵאָה
כְּשָׁנִים, וְשְׁנַיִם כְּמֵאָה. וְזֶה לְמַדְנֵוּ
לְאַחַר שְׁכַתוּב, (דברים יט) לֹא יָקוּם
עַד אֶחָד בְּאִישׁ וְגו', עַל פִּי שְׁנַיִם
עֲדִים וְגו'.

רַבִּי חֲזַקְיָה הִיָּה יוֹשֵׁב לְפָנֵי רַבִּי
שְׁמַעוֹן. אָמַר, כְּתוּב נִגְעַ לְבָן
אֲדַמְדָּם, אִזְ הוּא נִגְעַ, שְׁהָרִי הַלְבָן
לֹא עוֹמֵד בְּעֵינֵוּ. פִּתַּח רַבִּי שְׁמַעוֹן
וְאָמַר, כְּתוּב אִם יִהְיֶה חֲטָאֵיכֶם
כְּשָׁנִים וְגו'. אֲשֶׁרִיָּהֶם יִשְׂרָאֵל,
שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּף הוּא רוּצָה לְטַהַר
אוֹתָם כִּפְלֵי כְּדִי שְׁלֹא יִמְצָאוּ כְּדִין
לְפָנֵוּ, וּבְעֵלֵי הַדִּין לֹא יִשְׁלִטוּ
בָּהֶם, שְׁהָרִי הַכֹּל הוּלֵף אַחַר מֵינוּ.
אִדָּם לְאָדָם, וְלְבָן לְלְבָן, יְמִין
לְיְמִין, וְשְׁמָאֵל לְשְׁמָאֵל.

בְּעֵשׂוֹ כְּתוּב וַיֵּצֵא הָרֵאשׁוֹן
אֲדָמוֹנִי, וְעַל כֵּן שׁוּרָה בּוֹ מֵינוּ.
וְאִם תֵּאֵמַר אֲדָמוֹנִי כְּתוּב בְּעֵשׂוֹ,

(שמואל א, טו) וַיְבִיאֵהוּ וְהוּא

אֲדַמּוּנִי. אֶלֶּא דָּא מְזוּהָמָא דְדַהֲבָא אֲתַעֲבִיד,
וְדָא בְּזוּהֵרָא דְדַהֲבָא אֲתַדְבֵּק, בְּעֵשׂוֹ כְּתִיב בִּיהַ,
אֲדַמּוּנִי כְּלוּ כְּאֲדַרְתַּ שְׁעָר, בְּזוּהֵמָא דַּהֲתוּכָא
נִפְק. בְּדוּד כְּתִיב בִּיהַ, עִם יִפְהַ עֵינַיִם וְטוֹב
רְאִי.

וְכַתּוּב בּוֹ בְּדוּד, (שְׂמוּאֵל א'-טו)
וְכִיבֵּאֵהוּ וְהוּא אֲדַמּוּנִי. אֶלֶּא זֶה
מְזוּהָמַת הַזֶּהָב נַעֲשֶׂה, וְזֶה נִדְבֵּק
בְּזוּהַר הַזֶּהָב. כְּתוּב בְּעֵשׂוֹ, אֲדַמּוּנִי
כְּלוּ כְּאֲדַרְתַּ שְׁעָר, יֵצֵא זְבוּהַמַּת
הַהֲתוּף. בְּדוּד כְּתוּב, עִם יִפְהַ
עֵינַיִם וְטוֹב רְאִי.

הָא חֲזִי, מְאִי טַעְמָא. גְּווּנָא חוּרָא אֲשַׁתְּמוּדַע,
וְגוּוּנָא סוּמְקָא אֲשַׁתְּמוּדַע, סוּמְקָא
בְּקַדְמִיתָא, וְהָא אֲתַחֲזִי בִּיהַ חוּרָא, הָא
דְכִוּוּתָא אֲתִיילִיד בִּיהַ, וְשָׂאֲרִי לְאֲתַדְכָּאָה.
חוּרָא בְּקַדְמִיתָא, וְאֲתַחֲזִי בִּיהַ סוּמְקָא, הָא
שָׂאֲרִי לְאֲסַתְּאַבָּא, וְכְתִיב וְטַמְאוּ הַפְּהוֹן, דְּהָא
אֲתִיילִיד בִּיהַ סוּמְקָא, לְאֲסַתְּאַבָּא. וְכַהֲנָא הוּהַ
יַדַע בְּכַל אֵינוֹן גְּווּנִין. וְלִזְמַנִּין דְּאֲתַחֲזִי בִּיהַ
גְּווּנָא דְכִוּוּתָא, וְיַסְגֵּר לִיהַ לְמַחְמִי אִי אֲתִיילִיד
בִּיהַ גְּווּנָא אַחֲרָא. וְאִי לָא, מְדַפֵּי לִיהַ, הָדָא
הוּא דְכְתִיב וְטַהֲרוּ הַפְּהוֹן וְגו'.

בָּא וְרֵאָה מַה הַטַּעַם. הַגְּוֹן הַלְכֵן
נוֹדַע, וְהַגְּוֹן הָאֵדָם נוֹדַע. אֵדָם
בְּרֵאשׁוֹנָה, וְהֵנָּה נִרְאָה בּוֹ לְכֵן,
הַרִי טַהֲרָה נוֹלְדָה בּוֹ וּמִתַּחֲלִיל
לְהַטְהֵר. לְכֵן בְּרֵאשׁוֹנָה וְנִרְאָה בּוֹ
אֵדָם, הֵנָּה מִתַּחֲלִיל לְהַטְמָא.
וְכַתּוּב וְטַמְאוּ הַפְּהוֹן, שְׁהֵנָּה נוֹלְדַ
בּוֹ אֵדָם לְהַטְמָא. וְהַפְּהוֹן הִיזֵה יוֹדַע
בְּכַל אוֹתָם הַגְּוּנִים. וְלַפְעָמַיִם
שְׁנַרְאָה בּוֹ גְּוֹן שֶׁל טַהֲרָה, וְיַסְגִּירוּ
לְרֵאוֹת אִם יוֹלְדַ בּוֹ גְּוֹן אַחַר. וְאִם
לֹא, מְטַהֵר אוֹתוֹ. זֶהוּ שְׁכַתּוּב
וְטַהֲרוּ הַפְּהוֹן וְגו'.

רְבִי יִצְחָק וְרַבִּי יְהוּדָה הוּוּ אֲזוּלִי בְּאַרְחָא, אָמַר
רְבִי יְהוּדָה, כְּתִיב (מַלְכִים ב', ה) וְצִרְעַת נַעֲמָן
תִּדְבֵּק בְּךָ וּבְצוֹרְעָךָ לְעוֹלָם וְגו', אִי הוּא חֲטָא
בְּנוּי אָמַאי יִלְקוּן. אָמַר לִיהַ, אֶלִישַׁע נְתִיר
מִשָּׂאֵר נְבִיאֵי חֲמָא. חֲמָא דְלֹא נָפִיק מִגְּחִזִּי
בְּרָא דְמַעְלָא, וְעַל דָּא לֵיִיט לְכַלְהוּ.

רְבִי יִצְחָק וְרַבִּי יְהוּדָה הִיוּ
הוֹלְכִים בְּדַרְוָה. אָמַר רְבִי יְהוּדָה,
כְּתוּב (מַלְכִים-ב' ה) וְצִרְעַת נַעֲמָן
תִּדְבֵּק בְּךָ וּבְצוֹרְעָךָ לְעוֹלָם וְגו'.
אִם הוּא חֲטָא, לְמַה יִּלְקוּ בְּנוּי?
אָמַר לוֹ, אֶלִישַׁע רָאָה יוֹתֵר מִשָּׂאֵר
הַנְּבִיאִים. רָאָה שְׁלֹא יֵצֵא מִגְּחִזִּי
בֵּן מַעְלָה, וְעַל כֵּן קָלַל אֶת כָּלָם.
וְרָא עוֹד, אֶלֶּא אָמַר לוֹ: אֲנִי
עֲבַדְתִּי בְּשִׁמוּשׁ עַלְיוֹן אֲצִל
אֲלֵיהוּ, וְזִכְיִיתִי בְּשִׁנֵּי חֲלָקִים,
שְׁהִרִי עֲבַדְתִּי אוֹתוֹ בְּאַמַּת. וְאַתָּה
רָשַׁע פְּגַמַּת אוֹתִי, נִשְׁבַּעְתָּ לְשִׁקֵּר
וּחְמַדְתָּ. הַרִי עֲבַרְתָּ עַל כָּל הַתּוֹרָה
כְּלָה, וּמִי שְׁעוֹבֵר עַל זֶה, מַת הוּא
לְעוֹלָם הַבָּא. אֲבָל מִשׁוּם שְׁעַבַּדְתָּ
אוֹתִי, הַשְׁמוּשׁ שֶׁלְךָ לֹא יִהְיֶה
לְחַנּוּם; תִּהְיֶה מִיתַתְךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה,
וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא. וּמִשׁוּם כֵּךְ,
וְצִרְעַת נַעֲמָן תִּדְבֵּק בְּךָ וּבְצוֹרְעָךָ.

וְרָא עוֹד, אֶלֶּא אָמַר לִיהַ, אֲנָא פְּלַחְנָא
בְּשִׁמוּשָׁא עַלְאָה עַלְגַּבִּי אֲלֵיהוּ, וְזִכְיִנָּא
בְּתַרִּין חוּלְקִין, דְּהָא פְּלַחְנָא לִיהַ בְּקִשׁוּט, וְאַנְתָּ
רָשַׁע פְּגִימַת לִי, אוּמִית לְשִׁקְרָא, וּחְמַיְדַת, הָא
עֲבַרְתָּ עַל אוּרִייתָא כְּלָא, וּמֵאֵן דְּאֲעַבְרַ עַל דָּא,
מִית הוּא לְעַלְמָא דְאַתִּי. אֲבָל בְּגִין דְּפְלַחַת לִי,
שְׁמוּשָׁא דִילְךָ לֹא לְהוּי לְמַגְנָא, תְּהוּי מִיתָה
דִילְךָ בְּעַלְמָא דִין, וּבְעַלְמָא דְאַתִּי לֹא. וּבְגִין
כֵּךְ, וְצִרְעַת נַעֲמָן תִּדְבֵּק בְּךָ וּבְצוֹרְעָךָ. (גוּוּנָא דְחוּרָא
אֲשַׁתְּמוּדַע, וְגוּוּנָא דְסוּמְקָא אֲשַׁתְּמוּדַע).

(גוֹן הַלְכֵן נוֹדַע, וְגוֹן הָאֵדָם נוֹדַע).

אָמַר רְבִי יוֹסִי, בְּגַד הַצִּמְרֹא אוֹ

אָמַר רְבִי יוֹסִי, בְּגַד הַצִּמְרֹא אוֹ הַפְּשָׁתִים אָמַאי. אָמַר רְבִי יִצְחָק, בְּכָלֵא

הפּשְׁתִּים לָמָּה? אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כִּכְל שׁוֹרָה וּבְכָל שׁוֹלֵט. וַיֵּשׁ כְּמוֹ זֶה, שְׁפָתוֹב (מִשְׁלֵי לֵא) דְרָשָׁה אָמַר וּפְשָׁתִים. וּמִשׁוּם כֶּף שְׁלֹטוֹנוֹ שֶׁל אוֹתוֹ נִגַּע שְׁיֹצֵא מִמְקוֹם עֲלִיּוֹן, זֶה שׁוֹלֵט בְּכָל, בְּשָׁנֵי גִּזְנִים, בְּצִמְר וּבְפְשָׁתִים. וּמִשׁוּם כֶּף, זֹאת תּוֹרַת נִגַּע הַצִּרְעָת בְּגֵד הַצִּמְר אוֹ הַפְּשָׁתִים.

רַבִּי יִצְחָק הִיָּה הוֹלֵךְ לְבָצִיר שֶׁל אָבִיו. רָאָה אִישׁ אֶחָד שֹׁסֵטָה עִם קֶשֶׁר שֶׁל מִשָּׂא עַל כַּתְפוֹ. אָמַר לוֹ, קָנִים שֶׁל עֲצִים שֶׁעַל כַּתְפוֹ לְשֵׁם מָה? לֹא אָמַר לוֹ דְּבַר. הִלָּךְ אַחֲרָיו. רָאָה שֹׁנְכַס לְמַעְרָה אַחַת, נִכְנַס אַחֲרָיו. רָאָה קִיטוֹר שֶׁל עֵשֶׂן שֶׁהִיָּה עוֹלָה מִתַּחַת לְאַרְץ, וְנִכְנַס הָאִישׁ הַהוּא לְנֶקֶב אֶחָד וְהִתְפַּסָּה מִמֶּנּוּ. פָּסַד רַבִּי יִצְחָק, וַיָּצֵא לְפִי הַמַּעְרָה.

בְּעוֹדוֹ יוֹשֵׁב, עָבְרוּ רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי חִזְקִיָּה. רָאָה אוֹתָם וְקָרַב אֲלֵיהֶם. סִפֵּר לָהֶם אֵת הַמַּעֲשֵׂה. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּרוּךְ הַרְחֵמֵן שֶׁהִצִּילָךְ. זוֹהִי מַעֲרַת הַמַּצְרָעִים שֶׁל סְרוּגָא, וְכָל יוֹשְׁבֵי הַקְרִיָּה הֵיאָה הֵם מְכַשְׁפִּים, וּבָאִים לְמַדְבַּר לְנַחֲשִׁים הַשַּׁחְרִים, שֶׁהֵם בְּנֵי עֶשֶׂר שָׁנִים אוֹ יוֹתֵר, לַעֲשׂוֹת כְּשָׁפִים, וְלֹא נִשְׁמְרִים מֵהֶם וְנַעֲשִׂים מַצְרָעִים, וְכָל מִינֵי כְּשָׁפִים שֶׁלָּהֶם הֵם בְּמַעְרָה הַזֶּה. הִרְבּוּ. בְּעוֹדָם הוֹלְכִים פָּגְשׁוּ בְּאִישׁ אֶחָד שֶׁהִיָּה בָּא, וּבְגוֹ שֶׁהִיָּה חוֹלָה קָשׁוֹר עַל הַחֲמוּזֵר. אָמַר לוֹ, מִי אַתָּה? אָמַר לָהֶם, יְהוּדִי, וְזֶה הוּא בְּנֵי שֶׁקָּשׁוֹר עַל הַחֲמוּזֵר. אָמַר לוֹ, לָמָּה הוּא קָשׁוֹר? אָמַר לָהֶם, מְגוּרֵי הֵם בְּכִפּוּר אֶחָד שֶׁהוּא מְבַנֵּי הַרֹמָאִים, וּבְנֵי הַזֶּה הִיָּה לוֹמֵד תּוֹרָה בְּכָל יוֹם, וְהִיָּה חוֹזֵר הַבִּיטָה וְלוֹמֵד אֵת אוֹתָם הַדְּבָרִים, וְשִׁלֵּשׁ שָׁנִים הָיוּ מְגוּרֵי בְּבִית הַהוּא וְלֹא רְאִיתִי דְּבַר. וְכַעַת יוֹם אֶחָד נִכְנַס בְּנֵי בְּבִית

שְׁרִיא, וּבְכֹלֵא שְׁלֵטָא. וְאִית בְּגוּוֹנָא דָּא דְכָתִיב, (מִשְׁלֵי לֵא) דְרָשָׁה אָמַר וּפְשָׁתִים. וּבְגִינֵי כֶּף, שׁוֹלֵטָנִיָּה דִּהְהוּא נִגַּע דְנִפְקִי מֵאַתֵּר עֲלָאָה, דָּא שְׁלֵטָא בְּכֹלֵא, בְּתַרִּי גּוּוֹנֵי, בְּצִמְר וּבְפְשָׁתִים. וּבְגִין כֶּף, זֹאת תּוֹרַת נִגַּע הַצִּרְעָת בְּגֵד הַצִּמְר אוֹ הַפְּשָׁתִים.

רַבִּי יִצְחָק הִיָּה אֲזִיל לְקִטְפוּרֵי דְאַבּוּי. חָמָא חַד בַּר נֶשׁ, דְסֵאטִי בְּקוּטְרָא דְמִטּוּלָא אַכְתַּפוּי. אָמַר לֵיה, שׁוֹרְטָא דְקִישְׁטָא בְּכַתְפוֹךְ אַמְאִי, לֹא אָמַר לֵיה מְדִי. אֲזַל אַבְתְּרִיה, חָמָא דְעִיִּיל בְּמַעְרְתָא חֲדָא, עֵאל אַבְתְּרִיה, חָמָא קִטּוּרָא דְתַנְנָא דִּהְהוּ סָלִיק מִתַּחַת אַרְעָא, וְעֵאל הֵהוּא בַר נֶשׁ בְּנוֹקְבָא חַד, וְאַתְפַּסְיָא מִנִּיה. דְחִיל רַבִּי יִצְחָק, וְנִפְקַ לְפוּם מַעְרְתָא. עַד דִּהְהוּ יָתִיב, אַעֲבָרוּ רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי חִזְקִיָּה, חָמָא לוֹן, וְקָרִיב גְּבִיהוֹן, סַח לוֹן עוֹבְדָא. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּרִיךְ רַחֲמֵנָא דְשַׁזְבֵּךְ. הָאִי מַעְרְתָא דְסָגִיר, דְסְרוּגָא הִיא, וְכָל יַתְבִּי הֵיאָה קַרְתָּא, חֲרָשִׁין אֵינּוֹן, וְאַתְיִין לְמַדְבְּרָא לְחוּוִיִּין אוּבְכִמִּין, דְאֵינּוֹן בְּנֵי עֶשֶׂר שָׁנִין, אוֹ יַתִּיר, לְמַעֲבַד חֲרָשִׁין, וְלֹא מְנוֹטְרָא מְנִיָּהוּ, וְאַתְעָבִידוּ סָגִירִין וְכָל זֵינֵי חֲרָשִׁין דִּלְהוֹן בְּהָאִי מַעְרְתָא אֵינּוֹן.

אֲזַרוּ, עַד דִּהוּוּ אֲזִלִּי, אַעֲרָעְרוּ בְּחַד בַּר נֶשׁ דִּהְהוּ אֲתִי, וּבְרִיָּה דִּהְהוּ מְרַע, קִטְרֵי עַל חֲמָרָא. אָמְרוּ לֵיה מֵאֵן אַתָּ. אָמַר לָהּ יוּדָאִי, וְדָא הוּא בְּרִי דְאִיהוּ קִטְרֵי עַל חֲמָרָא. אָמְרוּ לֵיה, אַמְאִי הוּא קִטְרֵי. אָמַר לוֹן דִּיּוּרֵי הוּא בְּחַד כְּפַר, דְאִיהוּ מְבַנֵּי רוֹמָאִי, וְהָאִי בְּרִי הוּא אוֹלִיף אוֹרִיָּיתָא בְּכָל יוֹמָא, וְהוּא אַהֲדָר לְבִיתָא, וְלַעֲזֵי לוֹן לְאֵינּוֹן מְלִין. וְתַלַּת שָׁנִין הוּא דִּיּוּרֵי בְּהֵוּא בִּיתָא, וְלֹא חֲמִינָא מְדִי. וְהִשְׁתָּא בְּבִית הַהוּא וְלֹא רְאִיתִי דְבַר. וְכַעַת יוֹם אֶחָד נִכְנַס בְּנֵי בְּבִית

לפניו והזיקה לו, התעקמו פיו ועיניו, ונדיו התעקמו ולא יכל לדבר. ובאתי למערת המצרעים של סרוניא אולי ללמדו אותי דבר של רפואה.

אמר לו רבי יהודה, ובאותו הבית האם ידעת מקדם לכן אם נזוק בו איש אחר? אמר לו, ידעתי, שהרי מפמה ימים נזוק בו איש אחד, והיו אומרים שהיה חולה, ומהם אומרים שרוח של הבית, ואחר כך נכנסו בו פמה אנשים ולא נזקו. אמרו, זהו שאומרים החברים, אוי לאותם שעוברים על דבריהם.

פתח רבי יהודה ואמר, (ירמיה כב) הוי בנה ביתו בלא צדק, שהרי בכל מקום שנמצא בו צדק, כל הרוחות וכל מזיקי העולם בורחים ממנו, ולא נמצאים לפניו. ועם כל זה, מי שמקדים ונוטל המקום, אחוז בו. אמר לו רבי חזקיה, אם כך, שקול השם הקדוש כרוח הטמאה?

אמר לו, לא כך, אלא השם הקדוש לא שורה במקום טמא, ומשום כך, אם השם הקדוש נוטל המקום מקדם לכן, כל הרוחות וכל מזיקי העולם לא יכולים להראות בו, כל שכן לקרב עמו. אם רוח טמאה קודם ונוטל את המקום - השם הקדוש לא שורה בו, שהרי אינו מקומו. ובשורה יורד נגע צרעת, הנה מטהר את המקום, ומוציא את רוח הטמאה ממקומו, ואחר כך מנתצים את הבית, האבנים והעצים והפל, ובונה אותו במקדם, בצד הקדוש בצדק, שמזכיר את השם הקדוש ומשרה עליו קדשה, ועם כל זה בעפר אחר, וירחיק את הבית ממקומו, מהסוד הראשון שני טפחים.

יומא חד עאל ברי לביתא לאהדרא מלין, אעפר חד רוחא קמיה, ונזיק ליה, אעקם פומיה ועינוי, וידוי אתעקמו, ולא יכיל למללא. ואתינא לגבי מערתא דסגירו דסרוניא דלמא ילפון לי מלה דאסוותא.

אמר ליה רבי יהודה, ובההוא (דנ"א ע"ב) ביתא ידעת מן קדמת דנא, דאתנזק ביה בר נש אחרא. אמר ליה ידענא, דהא מפמה יומין אתנזק ביה חד בר נש, והווי אמרי דמרעא הנה, ומנניהו אמרי דרוחא דביתא, ולבתר עאלו ביה פמה בני נשא, ולא אתנזיקו. אמרו, היינו דאמרי חברייא, ווי לאינון דעברין על מלייהו.

פתח רבי יהודה ואמר, (ירמיה כב) הוי בונה ביתו בלא צדק, דהא בכל אתר דאשתכח ביה צדק, כל רוחין וכל מזיקי עלמא ערקי מניה, ולא משתפחי קמיה. ועם כל דא, מאן דאקדים ונטיל אתר, אחיד ביה. אמר ליה רבי חזקיה, אי הכי שקיל שמא קדישא כרוח מסאבא.

אמר ליה, לאו הכי, אלא שמא קדישא לא שריא באתר מסאבא, ובגין כך, אי שמא קדישא נטיל אתר מקדמת דנא, כל רוחין וכל מזיקין דעלמא לא יכלין לאתחזאה ביה, כל שפן לקרבא בהדיה. אי רוח מסאבא קדים, נטיל אתר. שמא קדישא לא שריא ביה, דהא לאו אתריה.

וכר הנה נחית נגע צרעת, הנה מדפי אתרא, ואפיק לרוח מסאבא מאתריה, ולבתר מנתצי ביתא, אבנין ואעין וכלא, ובני לה כמלקדמין, בסטר קדישא בצדק, דדכיר ליה לשמא קדישא, ולשרי עליה קדשה, ועם כל דא בעפרא אתרא, וירחיק ביתא מאתריה, מיסודא קדמאה תרי טפחים.

עכשו שלא נראה ולא יורד מי שמתגרה באותה רוח טמאה להוציאה ממקומו, מה תקנתו? אם יכול לצאת מן הבית הזה - יפה, ואם לא - יבנה אותו במקדש באבנים אחרות, ועצים והכל. ויוציא ויחזיק אותו מהמקום הראשון, ויבנה אותו על השם הקדוש.

ועם כל זה לא יוצאת אותה הרוח מן המקום הראשון, משום שקדשה לא שורה על מקום טמא. אמר רבי יצחק, למה לו לטרח על זה? בזמן הזה כתוב, (קהלת א) מעות לא יוכל לתקון וגו'. מיום שנחרב בית המקדש לא נמצאה רפואה בעולם, משום כך צריך אדם להזהר, כך שיהיה שמור.

אמרו, נלך עם האיש הזה ונראה. אמר רבי יצחק, אסור לנו. אם היה הולך לאיש גדול ירא חטא, כמו נעמן לאלישע, נלך אחריו. עכשו שהוא הולך לרחוקי העולם, רחוקי התורה, מגעלים מן הכל, אסור לנו להראות לפניהם. ברוב הרחמן שהציל אותנו מהם. והאיש הזה אסור לו. אמר רבי יהודה, והרי שנינו, בכל מתרפאים חוץ מעצי אשרה וכו'. אמר לו, וזהו עבודה זרה, ולא עוד, אלא שהרי כתוב, (דברים יח) לא ימצא כף בנו ובתו באש וגו'. הלכו לדרבם.

הר"ך אותו האיש למערה הקיאה, הוא ובנו, שם אותו במערה. עד שיצא אביו לקשר את חמורו, יצא קיטור של אש והכה אותו בראשו והרג אותו. בינתיים כנס אביו ומצא אותו מת. לקח אותו ואת חמורו והלך לו. ומצא אחר יום אחד את רבי יצחק ואת רבי

השתא דלא אתחזי, ולא נחית מאן דמקטרג ביה בההוא רוח מסאבא, לאפקא ליה מאתריה, מאי תקנתיה. אי יכיל לנפקא מהאי ביתא שפיר. ואי לאו יבנה ליה פמלקדמין, באבנין אחרנין, ואעין וכלא, ויפיק ויחזיק ליה מאתר קדמאה, ויבני ליה על שמה קדישא.

ועם כל דא, לא נפיק ההוא רוחא מן אתר קדמאה, בגין דקדושה לא שריא על אתר מסאבא. אמר רבי יצחק למה ליה לאטרחא כולי האי, בזמנא דא פתיב, (קהלת א) מעות לא יוכל לתקון וגו'. מיומא דאתחרב בי מקדשא, לא אשתכח אסותא בעלמא, בגיני כך בעי בר נש לאודהרא, פי היכי דלהוי גטיר.

אמרי נזיל בהדי האי בר נש ונחמי. אמר רבי יצחק, אסיר לן. אי הוה אזיל לגבי גברא רבא דחיל חטאה, כגון נעמן לגבי אלישע, נזיל אבתריה. השתא דאיהו אזיל לגבי רחיקי עלמא, רחיקי אורייתא, געלי מכלא, אסיר לן לאתחזאה קמיהו. בריך רחמנא די שזיב לן מנייהו. והאי בר נש אסיר ליה. אמר רבי יהודה, והא תנינן בכל מתרפאין, חוץ מעצי אשרה וכו'. אמר ליה, ודא עבודה זרה איהו, ולא עוד, אלא דהא פתיב (דברים יח) לא ימצא כף מעביר בנו ובתו באש וגו'. אזלו לארחייהו.

אזל ההוא בר נש לההיא מערתא, הוא ובתריה, שרי ליה במערתא. עד דנפק אבוי לקטרא לחמריה, נפק קיטורא דאשא, ומחא ליה ברישא, וקטליה. אדהכי עאל אבוי, ואשפחיה מית. נטל ליה ולחמריה, ואזל ליה. ואשפח להו לבתר יומא חד, לרבי יצחק, ולרבי יהודה, ורבי חזקיה, ויהו אזלי. בכה קמיהו, וסח לון עובדא. אמר רבי

וסח לון עובדא. אמר רבי

יִצְחָק, וְלֹא זְמַנִּין סְגִיאיִן אַמִּינָא לָךְ, דְּאָסִיר
 לְמִיָּהָךְ תַּמָּן. בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, (דניאל ד) דִּי כָל
 מַעֲבָדוּהִי קָשׁוּט, וְאַרְחֻתִּיהָ דִּין. זַבְּאִין אֵינּוּן
 צְדִיקָיִיא, דְּאִזְלוּן בְּאַרְחָ קָשׁוּט, בְּעֵלְמָא דִּין,
 וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי, וְעֲלִיָּיהוּ כְּתִיב, (משלי ד) וְאַרְחָ
 צְדִיקִים כְּאֹר נִגְה וְגו'.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּכָל עֹבְדוֹי דְּבַר נֶשׁ, לְכַעֲי
 לִיה דְּלִהוּוֹן פְּלָהוּ לְשִׁמָּא קְדִישָׁא. מְאִי
 לְשִׁמָּא קְדִישָׁא. לְאַדְכָּרָא בְּפֹמִיָּה שְׁמָא
 קְדִישָׁא עַל כָּל מַה דְּאִיהוּ עֲבִיד, דְּכֹלָא הוּא
 לְפֹולְחָנִיָּה, וְלֹא יִשְׂרֵי עֲלוֹי סִטְרָא אַחְרָא. בְּגִין
 דְּאִיהוּ זְמִין תְּדִירָא לְגַבֵּי בְּנֵי נֶשׁא, וְיִכִּיל
 לְאַשְׁרָאָה עַל הַהוּא עֲבִידְתָּא. וְעַל דָּא, הִשְׁתִּי
 אוּ הַעֲרַב הוּא אֶסְתָּאב, וְשִׁרְיָא (דף נ"ב ע"א) עֲלִיה
 רוּחַ מְסֻאָבָא. וּמַה בְּהַאי כְּפָ, מָאן דְּפָקִיד מְלוֹי
 לְסִטְרָא אַחְרָא דְלָא אֶצְטְרִיךְ, עַל אַחַת כְּפָה
 וְכַפָּה. וּבְגִין כְּפָ כְּתִיב (דברים כב) וּנְשַׁמְרֶתָּ מִכָּל
 דְּבַר רַע.

רַבִּי אֶלְעָזָר הוּא אֲזִיל לְמַחְמֵי לְאַבּוּי (ס"א לחמיו)
 וְהוּהוּ עֲמִיָּה רַבִּי אַבָּא. אָמַר רַבִּי אַבָּא נִימָא
 מְלִין דְּאוּרִייתָא וְגַזִּיל. פִּתַּח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר,
 (בראשית יב) אֲמַרִּי נָא אַחֲתִי אַתָּ, הַאי קָרָא קְשִׁיָּא.
 וְכִי אַבְרָהָם דְּאִיהוּ דְחִיל חֲטָאָה, רַחֲמֵי
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הוּהוּ אָמַר הָכִי עַל אַתְתִּיהָ,
 בְּגִין דְּיוֹטְבִין לִיה. אֶלָּא אַבְרָהָם, אַף עַל גַּב
 דְּהוּהוּ דְחִיל חֲטָאָה, לֹא סְמִיךְ עַל זְכוּתָא
 דְּלִילִיה, וְלֹא בְּעָא מִן קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַפְקָא
 זְכוּתִיהָ, אֶלָּא עַל זְכוּתָא דְאַתְתִּיהָ, דְּיִירוּחַ
 בְּגִינָה מְמוּנָא דְשָׁאָר עֲמִין, דְּהָא מְמוּנָא
 בְּאַתְתִּיהָ זְכִי לִיה בְּר נֶשׁ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב,
 (משלי יט) בֵּית וְהוֹן נַחֲלַת אָבוֹת וּמִיָּי אִשָּׁה
 מִשְׁפָּלַת. מָאן דְּזָכִי בְּאִשָּׁה מִשְׁפָּלַת, זֹכֶה
 אִשָּׁה מִשְׁפָּלַת. מִי שְׁזָכֶה בְּאִשָּׁה מִשְׁפָּלַת, זֹכֶה בְּכָל. וְכַתּוּב,

יְהוּדָה וְאַת רַבִּי חֲזַקְיָה שְׁהִי
 הוֹלְכִים. כִּכָּה לְפָנֵיהֶם, וְסַפֵּר לָהֶם
 אֵת הַמַּעֲשֶׂה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק,
 וְהָאִם לֹא אָמַרְתִּי לָךְ פְּעָמִים רַבּוֹת
 שְׁאִסוּר לְלַכֵּת לְשֵׁם? בְּרוּךְ
 הַרְחֵמֵן שְׁכָל מַעֲשֵׂי אֱמֶת, וְדַרְכֵי
 אֱמֶת. אֲשֶׁרֵיהֶם הַצְּדִיקִים
 שְׁהוֹלְכִים בְּדַרְךְ הָאֱמֶת בְּעוֹלָם
 הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְעֲלֵיהֶם כְּתוּב
 (משלי ד) וְאַרְחָ צְדִיקִים כְּאֹר נִגְה
 וְגו'.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּכָל מַעֲשֵׂי
 הָאָדָם צְרִיךְ שְׁכָלֵם יְהִי לְשֵׁם
 הַקְּדוֹשׁ. מַה זֶה לְשֵׁם הַקְּדוֹשׁ?
 לְהַזְכִּיר בְּפִיו אֵת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ
 עַל כָּל מַה שֶּׁהוּא עוֹשֶׂה שֶׁהַכֵּל
 הוּא לְעַבְדוּתוֹ, וְלֹא לְשִׁרָה עֲלוֹי
 הַצַּד הָאַחַר, מִשּׁוּם שֶׁהוּא תְּמִיד
 מְזַמֵּן לְבְנֵי הָאָדָם וְיִכּוֹל לְשִׁרֹת
 עַל אוֹתוֹ הַמַּעֲשֶׂה. וְעַל כֵּן, הִשְׁתִּי
 אוּ הַעֲרַב הִיָּה נְטֻמָּא, וְשׁוּרָה עֲלוֹי
 רוּחַ טְמָאָה. וּמַה בְּזֶה כְּפָ - מִי
 שְׁמַפְקִיד דְּכִרְוֵי לְצַד הָאַחַר שְׁלֵא
 צְרִיךְ עַל אַחַת כְּפָה וְכַפָּה. וּמִשּׁוּם
 כְּפָ כְּתוּב, (דברים כב) וּנְשַׁמְרֶתָּ מִכָּל
 דְּבַר רַע.

רַבִּי אֶלְעָזָר הִיָּה הוֹלֵךְ לְרֵאוֹת אֵת
 אָבִיו (חמיו), וְהִיָּה עֲמוֹ רַבִּי אַבָּא.
 אָמַר רַבִּי אַבָּא, נֹאמַר דְּכִרְוֵי תוֹרָה
 וְגַלְגֵּ. פִּתַּח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר,
 (בראשית יב) אֲמַרִּי נָא אַחֲתִי אַתָּ.
 הַפְּסוּק הַזֶּה קָשָׁה, וְכִי אַבְרָהָם
 שֶׁהוּא יָרָא חֲטָא, אֶהוּבּוֹ שֶׁל
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הִיָּה אוֹמֵר כְּפָ
 עַל אִשְׁתּוֹ כְּדִי שְׁיִיטְבוּ לוֹ? אֶלָּא
 אַבְרָהָם, אַף עַל גַּב שֶׁהִיָּה יָרָא
 חֲטָא, לֹא סְמַךְ עַל זְכוּתוֹ, וְלֹא
 רָצָה מִתְּקוּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהוֹצִיא
 מְזֻכּוּתוֹ, אֶלָּא עַל זְכוּת אִשְׁתּוֹ,
 שְׁיִרוּיַח בְּשִׁבְלִיהָ מְמוּן שֶׁל שָׂאָר
 הַעַמִּים, שֶׁהָרִי הַמְּמוּן זֹכֶה לוֹ
 הָאָדָם בְּאִשְׁתּוֹ. זֶהוּ שְׁכַתּוּב (משלי
 יט) בֵּית וְהוֹן נַחֲלַת אָבוֹת וּמִיָּי
 (שם לא) בְּטוֹחַ בַּיָּת לֵב בְּעֵלָה וְשִׁלָּל

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבותי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה דידן, ה' בדרך נחוננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו בפר החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועיינו פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: כתבו המקובלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למודים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרם לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (עיינו מב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (עיינו פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קָדָם מְאִרֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלִּיחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהֵא מְאִרִיָּה שְׁמֵיָא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירָהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֶה אֱלֹו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכַרְהָ: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מְעֻשִׂיָּהּ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהֵא מְרִיָּה שְׁמֵיָא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֶה אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכנתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

המשכילים יודו בזהר הרקיע

ומצדיקי הרבים
ככובדים לעולם ועד

(דינאל'ב)

עמותת "גן עדן התחתון" נתיסדה למען פדות השכינה הקדושה, ופועלת ללא מטרת רווח כלל ועיקר (מלכ"ר), אשר שמה לעצמה מטרה להפיץ את לימוד ספר הזוהר הקדוש והחדות חשיבותו בכל העולם, לקירוב הגאולה ולביטול גזירות קשות מעם ישראל. כהבטחת משה רבנו אליהו הנביא והרשב"י זע"א.

אחינו יקרים! אנא השתדלו לתרום ולסייע בכל יכולתכם.

כל תרומה, ואפילו הקטנה ביותר, מסייעת לכל עם ישראל להינצל מכל היסורים והבעיות ולזכות להגאולה השלימה בקרוב ברחמים!

3 דרכים לתרומה:

באמצעות כל סוגי כרטיסי האשראי בטלפון 0548-433385.

בהפקדה לבנק פאג": סניף 179 מספר חשבון 409-545643 קוד מוסד 47695.

בשליחת המחאה לפקודת "גן עדן התחתון" (למוטב בלבד) רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש.

אשראי	אשראי	אשראי	אשראי	אשראי	אשראי	אשראי	אשראי	אשראי	אשראי	אשראי
הזוהר	הזוהר	הזוהר	הזוהר	הזוהר	הזוהר	הזוהר	הזוהר	הזוהר	הזוהר	הזוהר
פירוט	פירוט	פירוט	פירוט	פירוט	פירוט	פירוט	פירוט	פירוט	פירוט	פירוט
אין תשלום	אשראי	אשראי	אשראי	אשראי	אשראי	אשראי	אשראי	אשראי	אשראי	אשראי
הזוהר	הזוהר	הזוהר	הזוהר	הזוהר	הזוהר	הזוהר	הזוהר	הזוהר	הזוהר	הזוהר
המחלקה	המחלקה	המחלקה	המחלקה	המחלקה	המחלקה	המחלקה	המחלקה	המחלקה	המחלקה	המחלקה
ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354
פירוט	פירוט	פירוט	פירוט	פירוט	פירוט	פירוט	פירוט	פירוט	פירוט	פירוט
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
אשראי	אשראי	אשראי	אשראי	אשראי	אשראי	אשראי	אשראי	אשראי	אשראי	אשראי
הזוהר	הזוהר	הזוהר	הזוהר	הזוהר	הזוהר	הזוהר	הזוהר	הזוהר	הזוהר	הזוהר
המחלקה	המחלקה	המחלקה	המחלקה	המחלקה	המחלקה	המחלקה	המחלקה	המחלקה	המחלקה	המחלקה
ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354	ל-354
פירוט	פירוט	פירוט	פירוט	פירוט	פירוט	פירוט	פירוט	פירוט	פירוט	פירוט

מפעל הזוהר העולמי
שע"י עמותת "גן עדן תחתון"
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש
טלפון 054-8436784
פקס: 02-995-1300

